

Οι Ελληνες και η Ιταλία

Ζούμε, καταναλώνουμε, σκεφτόμαστε και εκφραζόμαστε ιταλικά πολύ περισσότερο από ό,τι ίσως φανταζόμαστε.

Η Ιταλία ήταν πάντα για την Ελλάδα μία πύλη: στην κουλτούρα, στην Ευρώπη, στην επιχειρηματικότητα, στη μόδα, στη γαστρονομία, στον υλικό αλλά και στον πνευματικό πολιτισμό. Αιτίες για αυτό η γειτνίαση, οι ανοικτοί εμπορικοί δρόμοι, η Ενετοκρατία στην Ελλάδα (από το 1200 και για πέντε αιώνες περίπου), οι δυναμικές ελληνικές παροικίες στην Ιταλία του 16ου και των μετέπειτα αιώνων.

Πάντα υπήρχαν καλές σχέσεις, ανταλλαγές, αλληλοεπιδράσεις. Στη σύγχρονη εποχή, οι ιταλικές επιδράσεις ξεκινούν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στις αρχές του '50, η βέσπα της Πιάτζιο κάνει την εμφάνισή της στους κακοτράχαλους ελληνικούς δρόμους και η κοσμική Αθήνα τραγουδάει το «Το κορίτσι, το βεσπάκι μου κι εγώ» του Πολυμέρη.

Την ίδια περίοδο, οι Ελληνες ξεκαρδίζονται στις αίθουσες με τις χοντροκομμένες ιταλικές κωμωδίες, εκστασιάζονται με τα φανταχτερά μυθολογικά δημιουργήματα της Τσινετσιτά και συγκινούνται με τον νεορεαλισμό, που υπενθυμίζει την κοινή μοίρα των δύο λαών. Στο τέλος της δεκαετίας (1959) μπαίνει στη ζωή των Ελλήνων το ΠΡΟΠΟ και οι ιταλικοί αγώνες γίνονται αφορμή για γνωριμία με τα σαλόνια του Καμπιονάτο. Την επόμενη δεκαετία ('60) κάνουν την εμφάνισή τους τα Φιατάκια,

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Η ΙΤΑΛΙΑ

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Σάββατο, 20 Νοέμβριος 2010 12:12 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 21 Νοέμβριος 2010 22:07

τα φρέσκα κρέατα και τα ζαμπόνια. Το φαγητό που παρασκευάζεται από το